

РЕШЕНИЕ

№ 1482

гр. София, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: И Г

при участието на секретаря С Р
като разглежда докладваното от И Г Гражданско дело № 20221110155304 по
описа за 2022 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Образувано е по искова молба на „Д“ ЕАД, ЕИК ххх, чрез пълномощника адв. Г. Я., срещу „З“ АД, ЕИК ххх. Предявени са осъдителни иски с правно основание чл.411 от КЗ – регресна претенция по щета №44012132131816, и чл.86, ал.1 от ЗЗД. Ищецът твърди, че на 26.10.2021г., около 15:05 часа, в гр. К, при кръстовището между улиците „Христо Ботев“ и „Мазалат“ водачът на МПС „Фолксваген Пасат“ с рег. №ххх, поради движение с несъобразена скорост и неспазване на разпоредбата на чл.48 от ЗДВП реализира ПТП с приближаващия се отлясно спрямо него автомобил „Ленд Роувър“ с рег. №ххх, в резултат на което на последния били нанесени материални щети. Към момента на настъпване на ПТП лекият автомобил „Ленд Роувър“ с рег. №ххх бил застрахован по застраховка „Каско“ при ищцовото дружество, като за ремонт на увредения автомобил ищецът заплатил застрахователно обезщетение в размер на 18863,99 лева, от които 18020,63 лева – стойност на ремонта и 843,36 лева – стойност на услугата „Пътна помощ“, както и ликвидационни разноски в размер на 15 лева. Отговорността на водача на лекия автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. №ххх била застрахована при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валидна към датата на ПТП. Поради това ищецът отправил до ответника покана за възстановяване на изплатеното застрахователно обезщетение, но плащане не последвало. С оглед изложеното ищецът моли съда да постанови решение, с което да бъде осъден ответникът да му заплати претендираните суми в размер на 1878,99 лева – главница, и 1043,67 лева – мораторна лихва, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата

молба до окончателното плащане, както и направените по делото разноси.

Ответникът, чрез пълномощника юрисконсулт М М, е депозирал писмен отговор на исковата молба по реда и в срока на чл.131, ал.1 от ГПК, с който оспорва изцяло предявените искове, като навежда доводи за неоснователност и моли да бъдат отхвърлени, а при условията на евентуалност оспорва размера на изплатеното от ищеца обезщетение. Ответникът не оспорва, че към датата на ПТП отговорността на водача на лекия автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. №xxx е била застрахована по сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество. Оспорва механизма на ПТП, като поддържа, че не е налице нарушение на правилата за движение по пътищата от страна на водача на лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. №xxx. Поддържа, че лекият автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. №xxx се е движел по път с предимство, а водачът на лек автомобил „Ленд Роувър“ с рег. №xxx не е спазил пътен знак Б2 и е отнел предимството на движещия се правомерно лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. №xxx. Оспорва съставения протокол за ПТП, като поддържа, че служителите на МВР са възприели погрешно конкретната ситуация и не са обективирали правилно действителната фактическа обстановка. Водачът на лекия автомобил „Ленд Роувър“ с рег. №xxx се движел с несъобразена скорост и поради това, че се движел по път без предимство, значително допринесъл за настъпване на ПТП. Оспорва размера на изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение, като счита същия за завишен. Излага доводи, че липсва причинно следствена връзка между подмяната на преден ляв фар и процесното ПТП, като поддържа, че височината на двата автомобила не съответства, поради което не биха могли да се получат увреждания във високата част на увредения автомобил.

С Определение от 23.03.2023г., съдът е уважил искането на ответника с подадения отговор на исковата молба и е конституирал като трето лице-помагач на Община К.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, приема за установено следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.411 КЗ за сумата от 18 863,99 лв., представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по сключена имуществена застраховка “Каско”, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, както и иск с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД, за сума в размер на 1043,67 лв., мораторна лихва върху главницата за периода 15.03.2022г.-29.09.2022г.

Като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните, са отделени обстоятелствата, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение по сключена застраховка “Гражданска отговорност на автомобилистите” при ответното

дружество, като застраховано лице бил посочен водачът на лек автомобил “Фолксваген Пасат” с рег.№ xxx, както и че към датата на настъпване на застрахователното събитие, за лек автомобил “Ленд Роувър” с рег.№ xxx е бил застрахован по валидно сключена застраховка “Каско” при ищцовото дружество.

От представените и приети по делото писмени и гласни доказателства, в т.ч. от представените и приети по делото експертни заключения по назначената съдебно-икономическа и съдебно-техническа експертиза и по допълнителната такава се установява от **фактическа и правна страна** следното:

По отношение на основния спорен по делото между страните въпрос, а именно механизмът, по който е настъпило ПТП, по вина на кого от двамата водачи е настъпило ПТП, както и наличието на причинно-следствена връзка между настъпилото ПТП и причинените вреди на л.а. “Ленд Роувър” с рег.№ xxx.

От изготвеното и приобщено експертно заключение по назначената съдебно-автотехническа експертиза, което настоящият съдебен състав кредитира изцяло като пълно и обективно, кореспондиращо с останалите събрани по делото доказателства, се установява, че ПТП е настъпило на 26.10.2021г., в гр. К, около 15:05 ч., лек автомобил “Фолксваген Пасат” с рег.№ xxx, движейки се по ул.”Христо Ботев”, с посока на движение от ул. “Бачо Киро” към ул. “Иван Вазов”, на кръстовището на ул.”Христо Ботев” с ул. “Мазалат”, удря идващия от дясната му страна по ул. “Мазалат”, лек автомобил “Ленд Роувър” с рег.№ xxx.

От изисканата и приета като писмено доказателство по настоящото производство, административно-наказателна преписка по издаден Протокол за ПТП № 1760470/26.10.2021г., на ОДМВР - гр. С 3 - АУАН №xxxг., издаденото на негово основание Наказателно постановление №21-0284-002494, както и от изготвената Справка на основание подадено възражение, в т.ч. и от приложеното сведение на полицейския служител - И С И /актосъставител/, се установява, че към момента на настъпване на ПТП, на кръстовището на ул. “Христо Ботев” и ул. “Мазалат” не е имало поставени пътни знаци, указващи наличие на път с предимство, респ. наличие на знак “Стоп”. Същото се потвърждава и от разпита на св. С.. В тази връзка, съдът не кредитира представените от третото лице - помагач на ответника, заверени копия от заповеди, въвеждащи временна организация на движението, засягаща и процесния пътен участък, където е настъпило ПТП, както и представената схема на движението, в която са нанесени пътни знаци. Видно от съдържанието им, процесните заповеди за въвеждане на временна организация на движението, не касаят деня и часа на настъпване на процесното ПТП, а по отношение на представената схема за организация на движението, включваща нанесени пътни знаци, на същата действително липсва поставено означение за дата, респ. времеви период, като от същата не може да се направи безспорен извод, че към датата на настъпване на ПТП, на

пътния участък - кръстовището на ул. "Христо Ботев" и ул. "Мазалат" е имало поставени пътни знаци, регулиращи движението.

С оглед на това, настоящият съдебен състав приема, че вината за настъпване на ПТП, е на водача на лек автомобил "Фолксваген Пасат" с рег.№ xxx, които при липса на пътни знаци и маркировка, указваща че се движи по път с предимство, е следвало да спре и да пропусне идващият от дясната му страна по ул. "Мазалат", лек автомобил "Ленд Роувър" с рег.№ xxx.

В резултат на така настъпилото ПТП, на лек автомобил "Ленд Роувър" с рег.№ xxx, били причинени вредите, отразени в съставения проткол за ПТП, както и в описа, изготвен от ищцовото дружество. Вещото лице по съдебно-техническата експертиза, в отговора на задачи 7, 8 и 9, е посочило че видът и характерът на причинените имуществени вреди върху пострадалото МПС, изцяло съответства на механизма на настъпване на ПТП, както и на съответните технически характеристики на лек автомобил "Ленд Роувър", с оглед съобразяване на местоположението на засегнатите детайли от автомобила, поради което възраженията на ответната страна в т.2.5. от отговора на исковата молба следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Вещото лице сочи още, че стойността, необходима за възстановяване на щетите, настъпили в резултат на ПТП, изчислена по средните пазарни цени към момента на настъпване на застрахователното събитие, е в размер на 18020,63 лв., при извършване на ремонтните дейности в официалния сервиз на марката, и в размер на 17 920,45 лв. - при извършването му в доверени сервизи, различни от официалния сервиз на марката.

Видно от представеното свидетелство за регистрация на МПС "Ленд Роувър" /т.нар. "малък талон"/, към настъпване на застрахователното събитие, са изминали по-малко от 3 години от първоначалната му регистрация /27.11.2019г./. От съдържанието на застрахователната полица по сключената застраховка "Каско", се установява, че в застрахователното покритие е изрично включено ползването на официален сервиз, като допълнителна договореност, включена в цената на заплащаната застрахователна премия, както и допълнителна застраховка "Помощ на пътя". От представените към исковата молба и приети като писмени доказателства, документи за осъществен ремонт, се установява, че същият е извършен в официалния сервиз на марката "Ленд Роувър" - "М" ЕООД.

Настоящият съдебен състав намира възраженията на ответника, че е била налице възможност за извършването на ремонтните дейности на значително по-ниска стойност, в доверен сервиз, което да обуслови по-ниския размер на заплатеното застрахователно обезщетение, за неоснователни. Видно от представените по делото доказателства, договореното между страните застрахователно покритие на сключената застраховка "Каско" е включвало извършването на ремонт на л.а."Ленд Роувър" в официалния сервиз на марката, както се установи по безспорен начин, че е осъществено в настоящата хипотеза, като същата допълнителна услуга е била включена в

заплащаната от застрахованото лице, премия. Следва да се има предвид и обстоятелството, че увреденият автомобил, към дата на настъпване на ПТП, е бил на по-малко от 3 години от първоначалната си регистрация.

На следващо място, от заключението по назначената съдебно -техническа експертиза, както и от допълнителната такава, се установява, че в резултат на настъпили увреждания по охладителната система на лек автомобил “Ленд Роувър”, не е било безопасно придвижването му на собствен ход, което наложило същия да бъде транспортиран до сервиза, където е извършен ремонта, с репатрак, като изплатената сума в размер на 843,36лв., напълно съответства на средните пазарни цени за съответния пробег разстояние за извършване на тази услуга към датата на настъпване на застрахователното събитие. В същия смисъл са и показанията на св. С., управлявал пострадалия автомобил и възприел непосредствено причинените му в резултат на ПТП, щети.

От заключението по назначената съдебно-икономическа експертиза се установява, че сумата в размер на 18020,63 лв. за осъществен ремонт на лек автомобил “Ленд Роувър” с рег.№ xxx, е била изплатена на автосервиз “М” ЕООД, като същата е постъпила по неговата сметка в “У” АД, във връзка със заведена щета при ищцовото дружество. Установява се още, че последното е превело на УС на СБА, сумата в размер на 843,36, за извършена услуга с пътна помощ за придвижване на увредения автомобил, като същата е постъпила по сметка на УС на СБА при БА. “Д” ЕАД, във връзка със заведената щета.

В резултат на осъществения фактически и правен анализ на събраните по делото доказателства, в т.ч. от приобщените експертни заключения, се установява по безспорен начин настъпването на застрахователното събитие, по посочения по-горе механизъм, по вина на водача на “Фолксваген Пасат” с рег.№ xxx, застрахован при ответното дружество по валидно сключена застраховка “Гражданска отговорност на автомобилистите”, като в резултат на настъпилото ПТП, на л.а. “Ленд Роувър”с рег.№ xxx, застрахован при ищцовото дружество по валидно сключена застраховка “Каско”, били причинени вреди в размер на 18 878,99 лв., включващо разходи за ремонт и ликвидационни разходи в размер на 15 лв., като ищецът заплатил осъществения ремонт на увреденото МПС, както и за услугата за пътна помощ, в общ размер на 18 863,99 лв., видно от представените с исковата молба, писмени доказателства.

С оглед на гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че предявената искова претенция по иска с правно основание чл.411 КЗ, е основателна и доказана в пълния ѝ предявен размер.

Съдът намира, наведеното с отговора на исковата молба от ответната страна, възражение за съпричиняване на причинените имуществени вреди на водача на л.а. “Ленд Роувър”с рег.№ xxx, поради нарушаване на правилата, установени от ЗДвП, тъй като същият се е движил с несъобразена скорост и е

навлязъл в кръстовището, където е настъпило ПТП с превишена такава, с което е допринесъл за настъпване на ПТП, за недоказано, с оглед на което ответникът ще следва да понесе правните последици от разпределянето на доказателствената тежест.

По иска с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД, съдът намира, че доколкото главният иск по настоящото производство е уважен, то и акцесорният се явява основателен. По делото са представени и приети писмени доказателства - изготвена от ищеца регресна покана за възстановяване на сумата по заплатеното застрахователно обезщетение, с предоставен срок за доброволно изпълнение, както и разписка удостоверяваща, че същата е изпратена на ответника чрез куриер на 14.02.2022г. С писмо с изх.№ 2273/05.05.2022г., ответното дружество е отказало изплащането на регресната претенция, като е изложило мотиви в тази насока. С оглед на това, съдът приема, че ответникът е упражнил правомощията си по чл.412, ал.3, т.2 КЗ, като незаконосъобразно е постановил отказ да изплати обезщетението по изпратената му регресна покана, поради което искът за мораторна лихва за периода 15.03.2022г.-29.09.2022г., се явява изцяло основателен.

По разноските.

Съобразно изхода от настоящия правен спор, на основание чл.78, ал.1 ГПК, в полза на ищеца, следва да бъдат присъдени разноските за държавна такса, депозити за вещи лица и свидетел, както и за и адвокатско възнаграждение, сторени в настоящото производство, за които са представени доказателства, а именно разноски в общ размер на 2748,38 лв., като възражението за прекомерност на претендираното от процесуалния представител на ищеца адвокатско възнаграждение, следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.411 ЗК, ЗАД „Д” АД, ЕИК xxx, със седалище и адрес на управление гр. xxx, представлявано от законните си представители, да заплати на „Д” ЕАД, ЕИК xxx, със седалище и адрес на управление гр. xxx, представлявано от законните си представители, сумата от **18 878,99 лв.**, включваща заплатени разходи за ремонт на МПС, заплатени разходи за извършена услуга “Пътна помощ”, както и ликвидационни разноски, представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по сключена имуществена застраховка /“Каско”/, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, както и на основание чл.86, ал.1 ЗЗД, сума в размер на **1043,67 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода 15.03.2022г.-29.09.2022г.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК, **ЗАД „Д” АД, ЕИК xxx**, със седалище и адрес на управление гр. xxx, представлявано от законните си представители, да заплати на **Д” ЕАД, ЕИК xxx**, със седалище и адрес на управление гр. xxx, представлявано от законните си представители, сумата от 2748,38 лв., за разноски по производство.

Решението е постановено при участието на Община К като трето лице - помагач.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____